

STORIES

Άγνωστες, σοκαριστικά αποκαλυπτικές ιστορίες για τη Μαρία Κάλλας: Τα κιλά, οι πλαστικές, το ξύλο από τον Ωνάση -Διαβάσαμε πρώτοι τη νέα βιογραφία

Η Μαρία Κάλλας περιτριγυρισμένη από δημοσιογράφους στο Τέξας, το 1959 / Φωτογραφία: AP Photo/Carl E. Linde

ΜΑΝΟΣ ΛΕΙΒΑΔΑΡΟΣ

21/11/2021 10:15

Η κρυφή ζωή της Μαρίας Κάλλας αποκαλύπτεται μέσα από μια πολυσυζητημένη νέα βιογραφία της.

Υπνωτικά, βία, μπούλινγκ, άγνωστες πλαστικές, οικονομική εκμετάλλευση, υστερία, ανασφάλεια, υποταγή... Ολα αυτά αποκαλύπτονται στη βιογραφία από τη Lyndsy Spence, που θα κυκλοφορήσει αυτές τις μέρες, στα ελληνικά.

Το iefimerida.gr διάβασε το βιβλίο πρώτο και προδημοσιεύει αποκλειστικά κάποια από τα πολλά αποκαλυπτικά αποσπάσματα, που επιβεβαιώνουν τη φήμη αυτού του βιβλίου, το οποίο είχε σοκάρει την κοινή γνώμη, όταν εκδόθηκε λίγους μήνες πριν, στο εξωτερικό.

Μπορεί η νέα βιογραφία μιας σπουδαίας προσωπικότητας, που πέθανε 44 χρόνια πριν, να γίνει viral σε όλο τον κόσμο; Τι άλλο μένει να ειπωθεί για ένα μύθο σαν τη Μαρία Κάλλας; Διαβάζοντας τη νέα βιογραφία της από τη Lyndsy Spence διαπιστώνει κανείς ότι όχι μόνο υπάρχουν καλά κρυμμένα μυστικά, αλλά και πράγματα που σοκάρουν και σκανδαλίζουν.

Η έμπειρη ιστορικός και συγγραφέας αφηγείται τη ζωή της θρυλικής σοπράνο σαν να γράφει ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα. Μιλά για άγνωστα περιστατικά, σπάζοντας τα ταμπού χρόνων και αποκαλύπτοντας πτυχές που σκανδαλίζουν.

Το βιβλίο είναι γεμάτο με περιστατικά που σε αφήνουν άφωνο από την αρχή μέχρι το τέλος. Είναι γραμμένο όχι σαν ένα βαρετό ιστορικό βιβλίο ή σαν ένα ψυχρό ντοκιμαντέρ, αλλά σαν να παρακολουθείς μια απολαυστική σειρά στο Netflix. Το βιβλίο μεταφράστηκε στα ελληνικά και θα κυκλοφορήσει από τις Εκδόσεις Παπαδόπουλος τη Δευτέρα 22 Νοεμβρίου. Το iefimerida.gr το διάβασε πρώτο και εξασφάλισε την προδημοσίευση ορισμένων χαρακτηριστικών αποσπασμάτων, που θα σας δώσουν μια πρώτη γεύση.

Η απορριπτική μητέρα, η υπόνοια ότι είχε σχιζοφρένεια και ο γυναικάς πατέρας

Η Μαρία γεννήθηκε στις 2 Δεκεμβρίου του 1923, στο Νοσοκομείο Φλάουερ της Πέμπτης Λεωφόρου στο Μανχάταν. Απογοητευμένη που το μωρό της ήταν κορίτσι, η Λίτσα έστρεψε το κεφάλι προς το παράθυρο και για τέσσερις μέρες αρνιόταν να την κοιτάξει. Εκείνη είχε θελήσει άλλο ένα ξανθομάλλικο και γαλανομάτικο αγόρι, και αντί γι' αυτό είχε προκύψει μια κόρη με κατάμαυρα μαλλιά και μαύρα μάτια.

[...]

Όλη της τη ζωή, η Μαρία πίστευε ότι η Λίτσα υπέφερε από αδιάγνωστη σχιζοφρένεια· ένα μυστικό το οποίο δεν μπορούσε να μοιραστεί. Υπήρχαν χαρακτηριστικά ψυχικής αστάθειας στην οικογένεια της Λίτσας: ένας από τους αδελφούς της είχε αυτοκτονήσει στα είκοσι ένα του, και η αδελφή της είχε γίνει καλόγρια στα δώδεκα και πέθανε από καρκίνο πέντε χρόνια αργότερα – και οι δύο ήταν θρησκόληπτοι, επιρρεπείς σε ακραία συμπεριφορά. Κατά διαστήματα, η Λίτσα τροφοδοτούσε τη δυστυχία της πηγαίνοντας στην εκκλησία και επιστρέφοντας πικραμένη από τις ευκατάστατες οικογένειες που είχε συναντήσει εκεί. Ο ναρκισσισμός, τα σκαμπανεβάσματα της διάθεσης και οι απότομες αλλαγές στον χαρακτήρα της Λίτσας σίγουρα έδειχναν οριακή διαταραχή προσωπικότητας.

[...]

Σε νεαρή ηλικία η Μαρία έμαθε ότι ο πατέρας της ήταν γυναικάς, αλλά δεν του κράτησε κακία, γιατί έψαχνε και η ίδια για αγάπη και προσοχή όπου μπορούσε να τη βρει. Θυμόταν πόσο αγαπούσε ο πατέρας της την ελληνική μουσική και ότι έβαζε ελληνικούς δίσκους στον φωνογράφο τους, ενώ η Λίτσα ορμούσε στο δωμάτιο και τον σταματούσε για να βάλει άριες. Όσο οι γονείς της μάλωναν, η Μαρία αναζητούσε στην Τζάκι παρηγοριά, για να αντλήσει το αίσθημα ασφάλειας που

κανείς από τους δύο γονείς τους δεν της πρόσφερε. Όμως η Τζάκι ήταν εξίσου δυστυχής και, στα δέκα της χρόνια, έκανε σκέψεις αυτοκτονίας.

Τα παιδικά χρόνια στη Νέα Υόρκη, το ατύχημα και η ανταγωνιστική σχέση με την αδελφή της

Επιστρέφοντας στη Νέα Υόρκη (από τη Φλόριντα), χτύπησε τη Μαρία ένα αυτοκίνητο, καθώς διέσχιζε τον δρόμο για να χαιρετήσει την αδελφή της.

«Με κυριεύουν ξαφνικές τάσεις τρυφερότητας», έλεγε, «και αμέσως μετά νιώθω ντροπή γι' αυτό». Σύρθηκε από το αυτοκίνητο ως την άκρη του δρόμου, αλλά τη γλίτωσε με μικρά τραύματα και μια διάσειση. Ωστόσο, η Λίτσα ισχυριζόταν ότι αυτό το ατύχημα άλλαξε τον χαρακτήρα της Μαρίας: έγινε κυκλοθυμική και έβλεπε την αδελφή της ως ανταγωνίστρια, αίσθημα που πήγαζε ίσως από τη στάση της μητέρας της, που δήλωνε ότι η Τζάκι ήταν πιο όμορφη και πιο ικανή. Για να προσελκύσει την προσοχή, θετικά ή αρνητικά, διέκοπτε τα μαθήματα πιάνου της Τζάκι, μπαίνοντας κάτω από την πιανόλα και πιέζοντας τα πεντάλ με τα χέρια της. Σύντομα, όμως, άρχισε κι εκείνη να κάνει μαθήματα, αν και ο Γιώργος το θεωρούσε πεταμένα λεφτά.

Η Μαρία Κάλλας με τον σύζυγό της Μενεγκίνι, όταν ακόμα είχε πολλά κιλά / Φωτογραφία: AP Image

Το μπούλινγκ για τα κιλά της

Με την πικρία της να κλιμακώνεται, η Μαρία έγινε επιθετική. «Καθώς έπαιρνε όλο και πιο πολύ βάρος», θυμάται η Τζάκι, «δεν μπορούσα πια να την κρατήσω σε

απόσταση και άρχιζα να υποχωρώ κατά τις συμπλοκές μας, για να μη με ρίξει στο πάτωμα». Επιπλέον, της υπενθύμιζαν συχνά τον όγκο της –«Πήρες βάρος», της έλεγε η Τζάκι, «δεν νομίζεις ότι θα έπρεπε να κάνεις λίγη δίαιτα;»–και την έκαναν να αισθάνεται αντιπαθητική και ανάξια να αγαπιέται.

[...]

Η Μαρία, η μόνη φτωχή μαθήτρια στην τάξη της (στο Ωδείο Αθηνών), είχε συνείδηση της ταπεινής της προέλευσης. Οι συμφοιτητές της την κοροΐδευαν για την εμφάνισή της και προσπαθούσε να κρύψει την καταγωγή της από τα άλλα κορίτσια, που φορούσαν κομψά ρούχα και σπούδαζαν όπερα για το κέφι τους, ενώ τα δίδακτρά τους τα πλήρωναν πλούσιοι γονείς. Η Τζάκι και η Λίτσα δεν τη συμμερίζονταν. Κατηγορούσαν τη Μαρία και την προειδοποιούσαν ότι η βαριά σιλουέτα της και η απεριποίητη εμφάνισή της θα προκαλούσαν τον χλευασμό.

Το διαμέρισμα στο Μιλάνο που έμοιαζε με μπορντέλο

Η Μαρία και ο Τίτα (ο σύζυγός της, Μπατίστα Μενεγκίνι) πούλησαν το διαμέρισμά τους στη Βερόνα και μετακόμισαν στο Μιλάνο, σε ένα μικρό σπίτι που αγόρασαν στην οδό Μπουοναρότι 44. Η διακόσμησή του με έπιπλα αντίκες, πίνακες και χρυσές κουρτίνες, θύμιζε μπορντέλο που παρίστανε ότι είναι οίκος ανοχής πολυτελείας. Είχε έναν μεγάλο κήπο στο πίσω μέρος, με μια λιμνούλα, που η Μαρία τη γέμισε με χρυσόψαρα και χελώνες, δώρα από θαυμαστές που γνώριζαν την αγάπη της για τα ζώα. Για να έχουν αυτό που αποκαλούσε τέλεια αρμονία και τάξη, προσέλαβε μια οικονόμο, μια μαγείρισσα, μια οικιακή βοηθό και έναν κηπουρό.

Οι φίλοι και οι αδελφοί του Μενεγκίνι την έλεγαν χρυσοθήρα και άχαρη σαν χοντρή πατάτα

Παρότι ο Τίτα ήταν απασχολημένος με το εργοστάσιό του και τις υποχρεώσεις του προς τη μητέρα και τα αδέρφια του, τα οποία φρόντιζε σαν πατέρας, δέχτηκε την κριτική των φίλων του, που έλεγαν: «Δεν βλέπεις ότι είναι σαν πατάτα, σαν σάκος; Δεν μπορείς να δεις πόσο άσχημη, πόσο άχαρη είναι;» Οι έντεκα αδελφοί του, όλοι νεότεροι του, τον προειδοποιούσαν ότι η Μαρία ήταν μια χρυσοθήρας, και μόνο η χήρα μητέρα του, η Τζουζεπίνα, και η αδελφή του, η Πία, την αποδέχτηκαν, θεωρώντας την «ντροπαλή, φοβισμένη, και μάλλον χοντρή».

Ο Μενεγκίνι κοιμόταν μαζί της από οίκτο και την ήθελε υποταγμένη

Στο πρόσωπο του Τίτα, η Μαρία πίστευε ότι είχε βρει έναν προστάτη απέναντι στον κόσμο και τη σκληρότητα των άλλων. Όμως, λες κι ήθελε να καταστρέψει αυτή της την εμπιστοσύνη και να την κάνει έτσι να εξαρτάται από αυτόν, εκείνος παραδέχτηκε ότι είχε κοιμηθεί μαζί της από οίκτο και όχι από έρωτα. Δεν αποτελούσε εξαίρεση στο θέμα της κακομεταχείρισης των γυναικών, αφού, όπως συνέβαινε και με τη γενιά του πατέρα της Μαρίας, τις ήθελαν υποτακτικές –ή, όπως λέει μια παλιά ιταλική παροιμία, «Η γυναίκα είναι σαν το αυγό. Όσο πιο πολύ τη χτυπάς, τόσο καλύτερη γίνεται».

[...]

Ίκέτευε τον Τίτα να την παντρευτεί, για να γίνει η συμβίωσή τους αξιοσέβαστη και για να εκπληρώσει το όνειρό της για δική της οικογένεια. Καθώς το διαζύγιο απαγορευόταν, εκείνος ανησυχούσε ότι θα τη φορτωνόταν για όλη του τη ζωή.

Η απόπειρα βιασμού από έναν σερβιτόρο

Στο Ρίο ντε Τζανέιρο η Μαρία θα βίωνε κάποιες δυσάρεστες καταστάσεις. Το πρώτο επεισόδιο συνέβη όταν ένας σερβιτόρος της έφερε πρωινό στο δωμάτιο του ξενοδοχείου και, βρίσκοντάς την μόνη, επιχείρησε να της ριχτεί. Εκείνη τον απώθησε με τέτοια δύναμη, που χτύπησε κι έσκισε το κεφάλι του στο πόμολο της πόρτας. Στη συνέχεια τον πήγαν στο νοσοκομείο και ήρθαν αστυνομικοί να της πάρουν κατάθεση. Αντί για τον πραγματικό αυτουργό, αντιμετώπισαν την ίδια ως βίαιο δράστη, αν και δεν δόθηκε συνέχεια στο θέμα, και τελικά άλλαξε ξενοδοχείο.

Η Μαρία Κάλλας, το 1959, λίγο πριν επιβιβαστεί στη θαλαμηγό «Χριστίνα», του Αριστοτέλη Ωνάση / Φωτογραφία: AP Image

Η μεταμόρφωση και οι άγνωστες πλαστικές

Στις αρχές του 1954, η Μαρία επισκέφθηκε μια ελβετική κλινική, την οποία διηύθυνε ο δρ Πάουλ Νίχανς, πρωτοπόρος στη θεραπεία με ζωντανά κύτταρα· ο δρ Νίχανς της έκανε ενέσεις αποξηραμένου εκχυλίσματος ορμόνης για να διεγείρει το ενδοκρινικό της σύστημα, μειώνοντας έτσι το βάρος της σε 74 κιλά. Ανικανοποίητη από την πρόδοό της, ζήτησε άλλη θεραπεία από τον Νίχανς, η οποία συνίστατο σε έγχυση ιωδίνης στον θυρεοειδή αδένα. Υπήρξαν επίσης φήμες που υποστήριζαν ότι επισκέφθηκε και άλλον έναν Ελβετό γιατρό για επιπλέον ενέσεις, και η υπερβολική

δόση ιωδίνης τής προκάλεσε υπερδιέγερση του θυρεοειδούς. Παρά το ρίσκο για την υγεία της, τα αποτελέσματα της άρεσαν: ζύγιζε πλέον 64 κιλά και οι διαστάσεις της είχαν ελαττωθεί από 115-89-120 εκατοστά σε 94-71-94.

[...]

Παρότι η Μαρία ήταν ευχαριστημένη με την καινούργια της σιλουέτα, άρχισε να κάνει κι άλλες αλλαγές στην εμφάνισή της. Υπάρχουν στοιχεία ότι κατέφυγε σε πλαστική εγχείρηση για σύσφιξη των μπράτσων της. Η ανόρθωση των μπράτσων (ή το αδυνάτισμά τους) είχε αρχίσει ως πρακτική κατά τη δεκαετία του '20 και στη δεκαετία το '50 έγινε πολύ δημοφιλής, επειδή ήταν της μόδας οι έξωμες βραδινές τουαλέτες· η διαδικασία ήταν απλή και εξελιγμένη, με μια τομή που γινόταν στη μασχάλη. Η Μαρία έκανε επίσης βλεφαροπλαστική, και αργότερα έβαλε θήκες στα μπροστινά της δόντια για να κλείσει το κενό ανάμεσά τους. Ωστόσο δεν της άρεσαν οι γάμπες της, που τις ένιωθε δυσανάλογες με το αδυνατισμένο σώμα της, και συμβουλευτήκε διάφορους πλαστικούς χειρουργούς, οι οποίοι αρνήθηκαν να την υποβάλουν σε επέμβαση εξαιτίας του προβλήματος κατακράτησης υγρών που είχε. Έχοντας επιτύχει τον στόχο της, η Μαρία ξαναπήγε στην Μπίκι και ζήτησε μια καινούργια γκαρνταρόμπα από τη σχεδιάστρια που είχε κάποτε πει: «Αν χρειαζόταν ποτέ να ντύσω μια γυναίκα σαν αυτή, θα τρελαινόμουν». Η Μπίκι εμπιστεύτηκε τη Μαρία στον γαμπρό της, τον Αλέν Ρεϊνό, ο οποίος είχε εκπαιδευτεί στον παρισινό οίκο μόδας του Ζακ Φαθ. Παρότι θεωρούσε ότι το στιλ της είχε το κακό του χάλι, ο Ρεϊνό επέδειξε, ωστόσο, ευαισθησία προς τα αισθήματά της, καταλαβαίνοντας ότι είχε υποφέρει χρόνια από αγενείς παρατηρήσεις. Αποκαλούσε θαύμα τη μεταμόρφωσή της. Τον εντυπωσίαζαν πολύ τα χέρια της και πώς είχαν μετασχηματιστεί «από βαριά, χαλαρά, σαν κομμάτια λάστιχο», σε μακριά και αδύνατα. Ακολουθώντας τις συμβουλές του σχετικά με τα χρώματα, τα στιλ και τα αξεσουάρ, έμαθε τους κανόνες της μόδας σαν να ήταν λιμπρέτο.

Οι προσβολές του Βισκόντι

Παρά τη φιλικότητα της σχέσης τους, ο Βισκόντι της συμπεριφερόταν απότομα και τον είχαν ακούσει να λέει: «Σκάσε. Τραγούδα, μόνο αυτό είσαι ικανή να κάνεις». Απαντώντας στη χυδαιότητά του, εκείνη του είπε: «Όταν μιλάς έτσι, με αηδιάζεις».

Το 1955, στο Σικάγο, ο φωτογραφικός φακός τη συνέλαβε έξαλλη να βρίζει τον δικαστικό επιμελητή που της παρέδωσε μόλις ένα εξώδικο / Φωτογραφία: AP Image

Ήταν υστερική και ντρεπόταν για τον Μενεγκίνι

Τα μοτίβα της νεανικής ηλικίας της Μαρίας ήταν εμφανή στις ανασφάλειές της, και, όταν ήταν δυστυχισμένη στην προσωπική της ζωή, ξεσπούσε στους άλλους. Παρότι το παραδέχτηκε αργότερα, μεγαλοποιούσε τη μικροαστική ζωή που έκαναν αυτή και ο σύζυγός της. Συχνά ερχόταν σε δύσκολη θέση με τη συμπεριφορά του Τίτα· δεν ήταν πια ο προστάτης της, αλλά εμπόδιο. Μπορούσε να απαιτήσει την υψηλότερη των αμοιβών για εκείνη, αφού η φήμη της το επέτρεπε, αλλά η Μαρία ντρεπόταν για το πόσο άσχημα φερόταν στους πλούσιους υποστηρικτές της Σκάλας, χωρίς καν να αντιλαμβάνεται τη δυσαρέσκεια στο βλέμμα τους. Κατά καιρούς, η ανάμειξή του στη δουλειά της προκαλούσε την εχθρότητα των συναδέλφων της, αφού συχνά της έλεγε ψέματα και την έστρεφε εναντίον τους.

[...]

Ύστερα από μια περίοδο υπερβολικής δουλειάς και εξονυχιστικής έρευνας, η Μαρία άρχισε να βιώνει μια αλλαγή στις προοπτικές της. Έβλεπε τον Τίτα από μια νέα οπτική γωνία, παρότι κρατούσε μέσα της τα αισθήματά της και υπέφερε από την απληστία του για τα χρήματα κι από την ανικανότητά του να χειρίζεται τους δημοσιογράφους. «Η δόξα τον έχει μεθύσει. Η δόξα έχει μεθύσει κι άλλους ανθρώπους», έλεγε. «Όχι εμένα. Εμένα η δόξα με τρομοκρατεί».

Η σύγκρουση με τη Σκάλα του Μιλάνου, που την ανάγκασε να εγκαταλείψει την Ιταλία

Σε μια πιο ακραία εκδήλωση εχθρότητας, κάποιοι έβαλαν ένα νεκρό σκυλί μέσα στο αυτοκίνητό της, και χούλιγκαν κάλυψαν με γκράφιτι τους εξωτερικούς τοίχους του σπιτιού της και πασάλειψαν με περιττώματα την είσοδο και τους τοίχους. Το τηλέφωνό της χτυπούσε αργά τη νύχτα, με κλήσεις ανωνύμων που την έβριζαν χυδαία· άλλοι έστελναν απειλητικά γράμματα, που η Μαρία τα κατέθεσε στον αρχηγό της αστυνομίας του Μιλάνου, αλλά η υπόθεση έμεινε ανεξιχνίαστη. «Προς υπεράσπισή μου και από αξιοπρέπεια, δεν είχα άλλη επιλογή από το να εγκαταλείψω τη Σκάλα», είπε αργότερα. «Η Σκάλα δεν “αποδέσμευσε τις υπηρεσίες μου”. Εγώ παραιτήθηκα».

Η βασίλισσα Ελισάβετ τη σνόμπαρα

Η Μαρία ταξίδεψε στο Λονδίνο για να τραγουδήσει σε μια επίσημη συναυλία για τα εκατό χρόνια της Βασιλικής Όπερας. Αποκαρδιώθηκε όταν η βασίλισσα Ελισάβετ, ενώ μίλησε στους συνεργάτες της, όταν τις σύστησαν εκείνη, χαμογέλασε και απομακρύνθηκε. «Τι να πει κανείς στην Κάλλας;» φέρεται να απάντησε η βασίλισσα όταν ρωτήθηκε.

Εκείνη ήθελε απεγνωσμένα ένα παιδί, αλλά ο Μενεγκίνι διέδιδε ότι ήταν στείρα

Παρά το ότι ήταν «πάρα πολύ τρυφερή» με τον Τίτα, εκείνος δεν ανταποκρινόταν στις πρωτοβουλίες της, στερώντας της την πιθανότητα να συλλάβει παιδί. Εκείνος αποποιήθηκε κάθε ευθύνη αργότερα, ισχυριζόμενος ότι η Μαρία είχε προβλήματα γονιμότητας, συγκεκριμένα πρόωμη εμμηνόπαυση, η οποία της είχε εμφανιστεί πριν από την ηλικία των τριάντα.

[...]

Δεκαετίες αργότερα, ο Τίτα παρουσίασε μια ιατρική γνωμάτευση, γραμμένη (ίσως πλαστογραφημένη) από τον γαμπρό του, σύμφωνα με το οποίο η Μαρία είχε μια δυσπλασία της μήτρας και κατά συνέπεια ήταν στείρα. Θεωρητικά, επρόκειτο για κεκλιμένη μήτρα, μια συνηθισμένη κατάσταση που συμβαίνει σε μία στις πέντε γυναίκες, και δεν αποτελούσε απειλή για την υγεία της ή για την ικανότητά της να κυοφορήσει.

Έκαναν μια φορά το χρόνο σεξ με τον Μενεγκίνι που την απομυζούσε οικονομικά

Είχε ακουστεί ότι ο γάμος της με τον Τίτα δεν είχε ποτέ ολοκληρωθεί, και ο Φράνκο Τζεφινέλι έλεγε ότι του είχε εξομολογηθεί πως είχαν ερωτικές σχέσεις μόνο μία φορά τον χρόνο. Και οι δύο αναφορές ήταν αναληθείς. Η φίλη και έμπιστή της Μαίρη Κάρτερ έλεγε: «[Ο Τίτα] ήταν αγροίκος. Ο γάμος τους ήταν μια βολική κατάσταση, αλλά η Μαρία τον είχε πάρει πολύ σοβαρά».

[...]

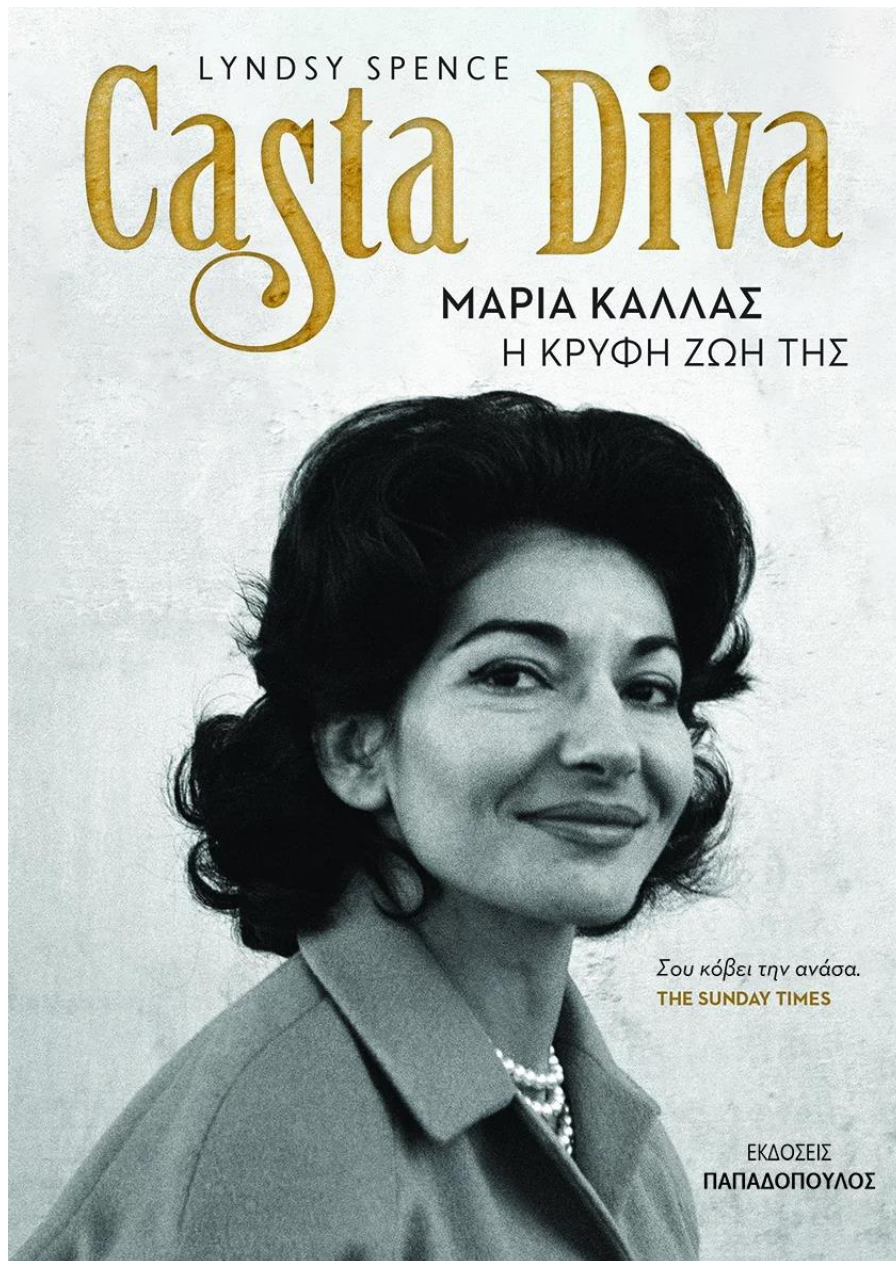
Στα παρασκήνια φαινόταν να είναι σε υπερένταση, καθώς την τραβολογούσε ο Τίτα, που τους αρπακτικούς του τρόπους δεν μπορούσε πια να τους ανεχτεί. «Αυτός ο άντρας μου θα έψαχνε και μέσα στις τσέπες μου για να βρει λεφτά», είπε στην Ολλανδή γραμματέα της, την Έλι Σότε.

Ο Ωνάσης καυχιόταν για τις παράνομες ερωτικές βραδιές με την Κάλλας στην γκαρσονιέρα του στη Νέα Υόρκη

Εν αγνοία της, ο Ωνάσης καυχιόταν για τις ερωτοτροπίες στην γκαρσονιέρα του στο Σάτον Σκουέαρ και στο πίσω κάθισμα της Rolls-Royce κατεβαίνοντας την Παρκ Λέιν. «Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, όλες οι κυρίες το κάνουν για τα λεφτά», είπε, υπονοώντας ότι ήταν μια ευχαριστήρια χειρονομία για τη γούνα τσιντσιλά που της είχε αγοράσει. Καθώς αποχαιρετούσαν ο ένας τον άλλο, την αγκάλιασε, τη στιγμή που ο Τίτα εμφανίστηκε ξαφνικά πίσω τους, με ένα προειδοποιητικό βλέμμα, και πήρε την κατάσταση στα χέρια του.

Οι φίλοι της κατηγορούσαν τον Ωνάση ότι εκμεταλλευόταν τη φήμη της

Ελάχιστη μυστικότητα υπήρχε πια γύρω από τη σχέση τους, ενώ μπροστά στους υπαλλήλους του της κρατούσε το χέρι και την έλεγε «Μαρίτσα». Το σπουδαιότερο ήταν ότι την έβλεπε ως μεσολαβήτρια ανάμεσα στον ίδιο και στην πριγκιπική οικογένεια του Μονακό, η οποία συμπαθούσε πολύ τη Μαρία – ειδικά η πριγκίπισσα Γκρέις, με την οποία ήταν στενές φίλες. Οι φίλοι της είχαν την αίσθηση ότι ο Ωνάσης την εκμεταλλευόταν, επειδή στους κύκλους της υψηλής κοινωνίας, ειδικά στο Παρίσι και στο Λονδίνο, η παρουσία της προσέδιδε κύρος στον «ηλικιωμένο Έλληνα απατεώνα». «Είναι πολύ χυδαίος», έγραφε ο Ρίτσαρντ Μπάρτον. «Θα έλεγε κανείς ότι επιδίδεται σε όργια και άλλες αμφιλεγόμενες δραστηριότητες».

Το εξώφυλλο της νέας βιογραφίας που κυκλοφορεί τη Δευτέρα 22 Νοεμβρίου από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος.

Ο Ωνάσης εξαφανιζόταν για καιρό με άλλες ερωμένες και την απατούσε με πόρνες από τον οίκο ανοχής της Μαντάμ Κλοντ

Σαν να τον απωθούσαν τα ίδια του τα αισθήματα για τη Μαρία, ο Ωνάσης άρχισε να εξαφανίζεται για μεγάλα διαστήματα, προφασιζόμενος επιχειρηματικές συναντήσεις στο Λονδίνο και οικογενειακές υποχρεώσεις στην Ελλάδα· οι τελευταίες ήταν δικαιολογία για να βλέπει την ερωμένη του, την Ανιέτα Κασταλάνος. Η Μαρία υποπτευόταν ότι δεν της ήταν πιστός, όμως εκείνος το αρνιόταν, βγάζοντάς την τρελή και λέγοντας ότι οι κατηγορίες της ήταν αξιολύπητες. Ωστόσο το ένστικτό της αποδείχθηκε σωστό: την άνοιξη του 1962 ο Ωνάσης έδωσε τέλος στη σχέση του με την Καστελάνος και άρχισε μια άλλη, με τη Λι Ράτζιβιλ, την εικοσιοκτάχρονη σύζυγο του πρίγκιπα Στανισλάβ «Στας» Ράτζιβιλ και μικρότερη

αδελφή της Πρώτης Κυρίας των Ηνωμένων Πολιτειών Ζακλίν Κένεντι [...] Παρότι η Μαρία δεν ήξερε τίποτα για τη Λι Ράτζιβιλ, ανακάλυψε ότι ο Ωνάσης ήταν πελάτης της Μαντάμ Κλοντ, ο οίκος ανοχής της οποίας, κοντά στο Σανζ Ελιζέ, απασχολούσε πεντακόσιες ιερόδουλες και εξυπηρετούσε στελέχη της μαφίας, σταρ του κινηματογράφου, μεγιστάνες, πολιτικούς και μέλη βασιλικών οικογενειών [...] Οι χυδαίες απαιτήσεις του σόκαραν ακόμα και τη Μαντάμ Κλοντ, και όπως θα μάθαινε σύντομα η Μαρία, προτιμούσε αποστεωμένες νεαρές γυναίκες γι' αυτές τις συνεντεύξεις [...] Ίσως η συνειδητοποίηση ότι ο Ωνάσης ελκόταν σεξουαλικά από γυναίκες με ανδρόγυνα χαρακτηριστικά, έκανε τη Μαρία να υποσιτίζεται, όπως συνήθιζε κατά καιρούς όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Δεχόταν προσβολές και εντολές από τον Ωνάση ακόμα και για το τι θα φορέσει

Ο Ωνάσης της είπε να μη φοράει τα γυαλιά της όταν ήταν πάνω στο γιοτ, επειδή θεωρούσε ότι την ασχήμαιναν. Έτσι, περπατούσε πάνω στο κατάστρωμα σαν μισότυφλη – μια μεταφορά ίσως για την ανοχή της στη συμπεριφορά του. «Δικό μου είναι το σκάφος, ό,τι θέλω θα φοράω», έλεγε εκείνος για το δικό του πρόχειρο ντύσιμο. Αποδεχόμενη τα ελαττώματά του, υπέφερε από τη λεκτική κακοποίηση στην οποία την υπέβαλλε και σιωπούσε όταν της απευθυνόταν με υποτιμητικά ονόματα. Την έλεγχε με την τακτική του: μια την κακομεταχειριζόταν και μια την αγαπούσε. Η Μαρία είχε υποκύψει, περισσότερο από ποτέ, στα καπρίτσια του, και οι φίλοι παρατηρούσαν πώς ξεθώριαζε δίπλα του, πώς την επισκίαζε η αλαζονεία του.

Δεν είχε σκοπό να την παντρευτεί και την εξευτέλιζε ή τη χτυπούσε όταν του το ζητούσε

Ένα βράδυ δειπνούσαν με φίλους, και πάνω στο κέφι η Μαρία είπε: «Πείτε στον Άρη ότι πρέπει να με παντρευτεί». Περίμενε ότι ο Ωνάσης θα ανταποκρινόταν με ένα αστείο, αλλά ξαφνικά η διάθεσή του άλλαξε και τα λόγια του την πλήγωσαν βαθιά: «Δεν μπορώ να το κάνω αυτό, Μαρία», είπε. «Πληρώνω ανάλογα με τη χρήση, αυτή είναι η συμφωνία μας».

[...]

Επί τρεις εβδομάδες κατόπιν η Μαρία και ο Ωνάσης έφυγαν για κρουαζιέρα στη Μεσόγειο, στη διάρκεια της οποίας εκείνος σταδιακά κουράστηκε από τη μελαγχολική διάθεσή της. Δεν ένιωθε την παραμικρή συμπόνια για μια τραγουδίστρια χωρίς φωνή ή για μια γυναίκα στα πρόθυρα νευρικής κατάρρευσης. «Έχεις καβαλήσει το καλάμι... Τι είσαι; Ένα τίποτα», της φώναζε. «Έχεις απλώς μια σφυρίχτρα στο λαρύγγι, που δεν δουλεύει πια!». Περίπου την ίδια εποχή εκείνη άρχισε να κάνει κατάχρηση υπνωτικών χαπιών, σε ποσότητες που την άφηναν αναισθητη μέρα και νύχτα, συχνά ενόσω ο Ωνάσης ήταν με άλλες γυναίκες στο σκάφος. Μια φορά, καθώς περιέπλεαν την ακτή της Νάπολης, ξέσπασε μια μικρή πυρκαγιά στο σκάφος, αλλά η Μαρία, βαριά ναρκωμένη, κοιμόταν και δεν άκουσε τον συναγερμό. Δεν υπήρχαν όρια, ούτε προσχήματα: ο Ωνάσης δεν νοιαζόταν πια πώς της φερόταν. Η ανιψιά του θυμάται ένα καβγαδάκι ανάμεσα στο ζευγάρι, το

οποίο εξελίχτηκε σε μια βίαιη σκηνή, με τον Ωνάση να χαστουκίζει τη Μαρία φωνάζοντάς της μπροστά στους κατάπληκτους καλεσμένους: «Μόνο για πήδημα είσαι καλή. Και ούτε καν γι' αυτό δεν κάνεις πια».

[...]

Ο Ωνάσης έκανε επίσης ενέσεις με ζωντανά κύτταρα προβάτων, τις οποίες του χορηγούσε ο δρ Νίχανς –του τις πούλαγε ως ισχυρό αφροδισιακό–, και άλλες, που τις έκανε μόνος του, με αμφεταμίνες, στεροειδή και τεστοστερόνη για να δυναμώνει τη φυσική αντοχή του. Ωστόσο αυτές οι ουσίες τον έκαναν απρόβλεπτο και βίαιο. «Ήξερε πού να σε χτυπήσει ώστε να σε τραυματίσει», έλεγε η Μαρία «αλλά να μη φαίνεται το πρωί». Δικαιολογώντας τη συμπεριφορά του, ο ίδιος έλεγε: «Όλοι οι Έλληνες χτυπάνε τις γυναίκες τους: αυτός που αγαπάει πολύ δέρνει και πολύ».

[...]

Έκανε στη Μαρία τα ίδια που είχε κάνει, παλιότερα, στην Ίνγκεμποργκ Ντέντιχεν που την είχε κλοτσήσει μέχρι αναισθησίας, και τρομοκρατημένος από τα τραύματά της την κλείδωσε στο σπίτι του μέχρι να επουλωθούν και να μη φαίνονται. Κάτι παρόμοιο συνέβη και με τη Μαρία. Ο φυσικοθεραπευτής του Ωνάση τη βρήκε μόνη σε ένα δωμάτιο, με τα μαλλιά της ανακατεμένα και το πρόσωπό της κατάχλωμο, με μαύρους κύκλους κάτω από τα μάτια. Κανείς τους δεν ανέφερε την εμφάνισή της αλλά υπήρχε ένα υπόγειο ρεύμα μοχθηρίας. Ύστερα από ένα βίαιο επεισόδιο με τον Ωνάση, κατά τη διάρκεια του οποίου εκείνη φοβήθηκε για τη ζωή της, η Μαρία είπε: «Μπορείς να με σκοτώσεις ... αλλά δεν μπορείς να με τσακίσεις».